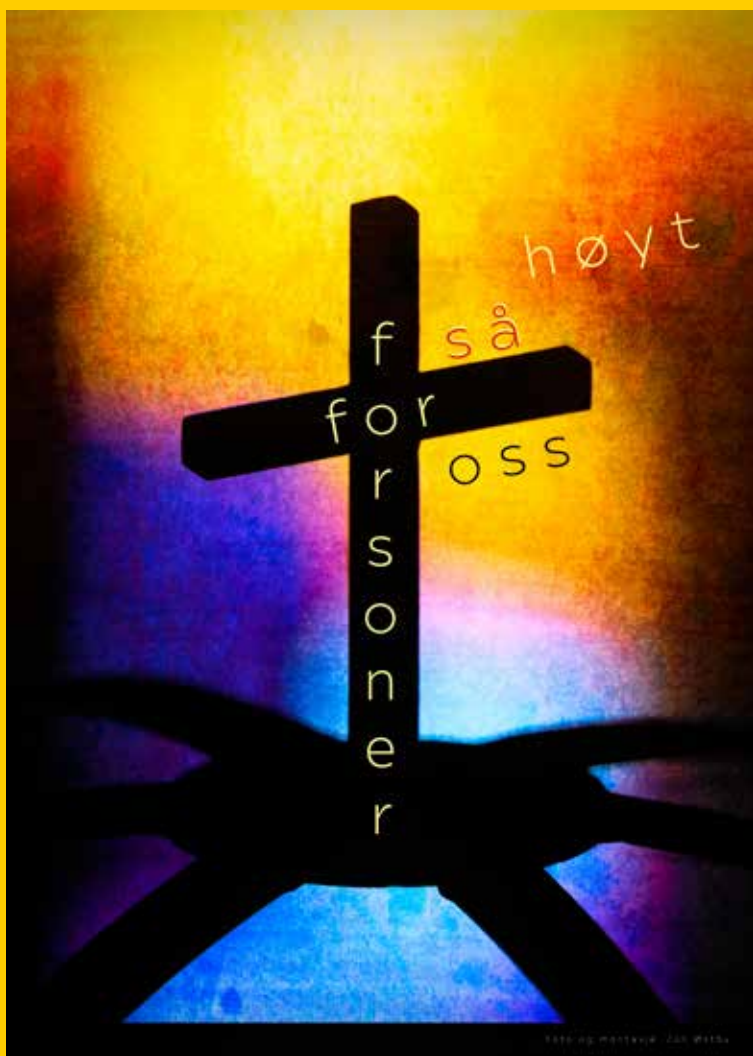

Menighets- NYTT

fra Vennesla frikirke, nr. 1 2021

Pastoren har ordet

En flyktning blir plukket opp av et norsk skip, og får asyl i Norge. Som ny borger i kongeriket Norge blir han tilbudt kurs for å kunne starte et nytt liv i dette landet. Det er mye å lære om regler, rettigheter, plikter, normer, tradisjoner, språk og kultur.

Sett nå at det eneste innvandreren ble fortalt på kursene var historien om hvordan han ble plukket opp av skipet, om kapteinens innsats da de heiste ham opp på dekk. Igjen og igjen, gjerne vinklet på forskjellige måter. Alle NAV-kurs repeterte dette, alt handlet om øyeblikket han ble reddet. Iblant var det seminarer hvor han fikk høre om den norske stats lange tradisjon som sjøfartsnasjon, som hadde gjort det mulig å ha et norsk skip akkurat der, akkurat da.

I noen kristne sammenhenger ønsker man at alle taler skal handle om Jesu død på korset, øyeblikket da våre synder ble slettet ut og vår frihet kjøpt og betalt. Dette er viktig, ja, det er grunnlaget for vår status som innbyggere i Guds rike. Geir Oves påskeandakt lenger uti bladet viser det. Men det stopper ikke der. Som innvandreren trenger å fortelles hvem han nå er – som borger i kongeriket Norge – slik trenger frelste mennesker også å fortelles hvem de er i Guds rike.

Innvandreren flyktet kanskje fra et land hvor hans liv ikke hadde verdi, hvor frihet kun var et ord, hvor han ikke kunne tale fritt. Hva om ingen fortalte ham at i Norge er det yttringsfrihet og at alle

er like mye verdt?

Når jeg leser Jesu undervisning om Guds rike, og om de første kristne i Apostlenes gjerninger og om åndens gaver i Det Nye testamentets brev, da føler jeg meg litt som flyktningen som har enormt mye mer å oppleve av det nye kongeriket.

Jeg tror vi som kristne har fått Den Hellige Ånd, som gir oss gaver og kraft for å utgjøre en forskjell her i bygda. (Jeg kunne sagt jorda, men velger å si bygda.) Vi har enorme landskap å innta i Guds rike, store gaver å hente ut og tilby til menneskene rundt oss, gaver vi ikke kan gi av oss selv, men med Guds kraft som helbreder, reiser opp og istandsetter.

Vil du være med å utforske Guds rike og det nye livet vi har fått, øve deg på å ta Jesus på ordet når han forteller oss hvilke storverk vi skal være med på? Jeg har veldig lyst, og håper å få muligheten til å gjøre det sammen med deg i fellesskapet vårt!

«For han har fridd oss ut av mørkets makt og ført oss over i sin elskede Sønnis rike.»
Kol 1,13

Vennlig hilsen Tor Michal Kinn

Nytt fra Eldsterådet

Kjære menighet!

Vi savner å være sammen med dere!

Savner å treffe dere i kirka på ulike arrangementer, savner å se dere og prate med dere. Det er få treffpunkter for tiden, men dere er veldig velkomne til å ta kontakt med oss i ledelsen eller med noen i staben vår hvis dere ønsker en prat eller har noe på hjertet.

Det er gledelig at konfirmantene kan samles igjen. Det samme gjelder Frik, Minicompagniet og lovsangsteamene for ungdom. FriMAT har drevet sitt viktige arbeid uten pause under hele pandemien.

I uke 6 hadde vi tilsyn i menigheten. Tilsynsmann Jan Inge Ringsby besøkte menigheten og var bl.a. med på et eldsterådsmøte. Det

er en fin ordning dette med tilsyn, selv om det naturlig nok denne gangen hadde sine begrensninger grunnet korona. Å få et blick på arbeidet vårt utenfra er både sunt og nyttig, og vår nye tilsynsmann er en god og dyktig mann å samarbeide med. Vi i eldsterådet fikk noen innspill som vi vil ta med oss i arbeidet videre. Dette kommer vi tilbake til når vi har fått studert og drøftet rapporten fra Ringsby.

Til hver og en av dere:

«Herren velsigne deg og bevare deg. Herren la sitt ansikt lyse over deg og være deg nådig. Herren løfte sitt åsyn på deg og gi deg sin fred!»

Vennlig hilsen Eldsterådet

Frik-festival for ungdom i Stavern i uke 29

Frikirkens sommerstevne 2021 tidligere kjent som «Visjon» er dessverre avlyst grunnet koronapandemien.

FriBU og Frikirken går imidlertid sammen om å arrangere Frik-festival for ungdom i Stavern i uke 29. Arrangørene legger opp til en uke fylt

med nye vennskap, morsomme aktiviteter, tribes-konkurranser og gode møter. Frik-festivalen er tradisjonelt ungdommenes eget arrangement under sommerstevnet, som en «festival i festivalen», og tiltrekker ungdom fra hele landet. Frik - festivalen er for ungdom mellom 13 og 20ish.

Vennesla Frikirke har de siste årene deltatt på Sommerstevnet med opp mot 100 deltagere og vi vet at Frik-festivalen er noe som betyr mye for ungdommene. Vi er derfor veldig glade for at det blir arrangert for dem i 2021. Det er en utrolig gøy uke og i tillegg ser vi ungdommer som tar nye steg i tro!

Vi håper og ber om at det blir en god ungdomsgjeng fra Vennesla som reiser til årets Frik-festival for ungdom i Stavern.

Eldsterådet v/ Kjetil Løyning

TEMA: påske

Til ettertanke

Livet vi lever er sårbart
på så mange områder
Det slår sprekker
brister
knuses
det ble ikke slik vi trodde eller håpet

Han som sa
Kom til meg, dere som strever
og bærer tunge byrder
Han står bak knuste drømmer
ved den åpne grav
med åpne armer

åpne

Tekst, foto og montasje:
Jon Østby
Motiv fra altertavle
Birkenes kirke

Påskeandakt

av Geir Ove Bakken

GETSEMANE. Det var der verdens skjebne stod på spill, din og min skjebne: Skulle Jesus gå inn under den ytterste lidelsens pine eller skulle fristeren seire? Her skjer det som langt overgår vår fatteevne, vi kan vanskelig forstå hvilket drama som utspilte seg. Peter, Jakob og Johannes er kanskje gode bilder på oss mennesker i hvordan de ikke oppfatta situasjonen. De som sovna når Jesus trengte at de våkte og ba. Jesus var alene og han kjente synden makt. Han kjempet i angst. Han måtte møte ondskapens åndehær alene.

VÅK OG BE

Når Jesus gikk tilbake til disiplene, står det at han fant dem «sovende av bedrøvelse». De sovnet ikke fordi de bare var trøtte og slitne, men de var bedrøvet, redde for alt som var rundt.

Slik er det ofte med oss i dag også. Vi blir ofte opptatt av alt rundt oss. Det som er vanskelig og krevende. Vi bekymrer oss, og vi mister av og til motet. Jesus ønsker å løfte blikket ditt bort fra alt dette – og opp mot ham.

”...med blikket festet på Ham som er troens opphavsmann og fullender, Jesus.”

BEGERET

”Min Far! Er det det mulig, så la dette begeret gå meg forbi. Men ikke som jeg vil, bare som du vil!” Matt 26,39

Hva var egentlig dette begeret Jesus bad om å få slippe? Hva var det i det? Det var den straffen vi skulle hatt. Den kalken vi skulle drukket. Altså, evig fortapelse. Jesus sitt beger var tomt, fordi han var syndfri.

Men dette begeret som Jesus ber om å få slippe å drikke, er alle menneskers beger. Alle som har levd og som kommer til å leve. Selv om dette var en straff som var så hard at vi umulig kan fatte det, så tok Jesus den. Han drakk det begeret og derfor er vårt beger nå helt tomt.

Når Jesus blir pågrepet i Getsemane får vi et glimt av evangeliet. Vaktene kunne ha tatt alle disiplene med seg, men de hører på Jesus som sier:

«Leter dere etter meg, så la da disse andre gå!» Joh 18,8.

JESU SEIER – VÅR SEIER

Jesu seier i Getsemane innebar at Jesus underordnet seg sin himmelske Fars vilje. Da Jesus steg opp fra sitt bønnested den kvelden i Getsemane var han fast overbevist om å frivillig gå i døden for oss syndere. Ja, gjennom bønnekampen der ble Jesus klar for å fullføre den oppgaven Gud Fader hadde gitt ham å utføre: Å lide og dø for våre synder og åpne veien for oss til himmelen!

Så kan vi takke Jesus for at hans kjærlighet til oss er sterkere enn selve døden!

«Gud viser sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere.» Rom 5,8

Påskan

i Vennesla Frikirke

Vi er inne i et uvanlig år med store endringer i gudstjenesteprogrammet i Vennesla frikirke på grunn av covid-19-pandemien. Det er i skrivende stund usikkert om vi kan treffes i kirken til gudstjeneste på samme måte som vi pleier. Dere får følge med på hjemmesiden vår, evt. Facebook for de som bruker det. Men i et normalt år, uten restriksjoner og smittevernstiltak, pleier påskan i Frikirken å se ut som dette:

Vanligvis har vi hatt fire gudstjenestesamlinger i Vennesla Frikirke i påskehøytiden.

Det starter med gudstjenesten på Palmesøndag. Der hører vi om Jesus som red inn i Jerusalem på en eselfole. Folke­mengden jublet og viftet med palmegreiner der han red fram. Dette er innledningen på påskeuken.

Skjærtorsdag ettermiddag er det nattverd­møte. Dette minner oss om da Jesus innstiftet nattverden sammen med disiplene. Han ba oss om å dele hans legeme og blod til minne om ham.

Gudstjenesten Langfredag er preget av de alvorlige tekstene om Jesu lidelse og død. Budskapet er dystert, men likevel fullt av håp. Vi hører om Jesus som tok på seg den straffen vi skulle ha, da han led og døde på korset. Det er lett å tenke seg hvor fortvilet disiplene hans og de andre rundt ham måtte være denne dagen. Je-

sus hadde sagt at han skulle stå opp igjen, men det var nok ganske ubegripelig og vanskelig å fatte.

Men sorgen blir vendt til glede. Første Påskedag feirer vi at Jesus ikke lenger er i graven, men er vår oppstandne Herre og Frelser. Vi starter med påskefrokost, før vi fortsetter med selve gudstjenesten. Den er fylt av glede og lovprisning, både i ord og toner.

Jesus er oppstanden! Ja, han er sannelig oppstanden!

La oss håpe at vi snart kan komme sammen i kirken igjen, delta i fellesskapet og feire gudstjeneste. I mellomtiden får vi følge sendingene på YouTube, og prøve å bruke de muligheter vi har: Samles i små grupper, gå turer sammen, ta en telefon. Jesus sa selv at der to eller tre er samlet i Hans navn, der er han midt iblant dem.

Min Påskesalme

Vi har snakket med noen i menigheten om de har en spesiell påskesalme som de kan dele med oss.

Først ut er Anne Marie Mykland:

- Jeg har mange fine minner fra påskefeiringen på Bjørnevann i oppveksten. Hvert år gikk hyttefolket sammen om å arrangere friluftsgudstjeneste på «kirketomta», både Skjærtorsdag, Langfredag og

1.påskedag. Det var fint å treffes igjen år etter år og være en del av den lille «menigheten» der oppe. Noen ganger var vi riktig mange. Å høre påskeevangeliet formidlet på disse samlingene, tilfotte dagene mye mer enn bare turer, lek og påskeegg.

Det var alltid en spesielt fin opplevelse å gå på ski til kirketomta på 1.påskedag. Denne morgenen var preget av glede og forventning og jeg husker aldri annet enn at sola strålte på himmelen.

Mitt sterkeste påskeminne er, at vi år etter år på denne dagen, stod sammen i en stor ring og sang «Påskemorgen slukker sorgen» i skaperverkets mektige katedral.

«Påskemorgen» ble skrevet av N.F.S Grundtvig i 1843 og Ludvig M. Lindeman

laget melodi til den i 1864. Den har opprinnelig ni strofer.

For meg er dette den ultimate seierssang. Den oppsummerer hele evangeliet og er full av jubel og glede over Jesu oppstandelse!

Påskemorgen slukker sorgen

*Påskemorgen slukker sorgen,
slukker sorgen til evig tid;
den har oss givet lyset og livet,
lyset og livet i dagning blid.
Påskemorgen slukker sorgen,
slukker sorgen til evig tid*

*Redningsmannen er oppstanden,
er oppstanden i morgengry!
Helvede greder, himlen seg gleder,
himlen seg gleder med lovsang ny.
Redningsmannen er oppstanden,
er oppstanden i morgengry!*

*Sangen toner, vår forsoner,
vår forsoner til evig pris;
han ville bløde for oss å møte,
for oss å møte i paradiset.
Sangen toner, vår forsoner,
vår forsoner til evig pris.*

Min Påskesalme

Vi har snakket med noen i menigheten om de har en spesiell påskesalme som de kan dele med oss.

Nestemann er Finn Oskar Hansen:

Min salme for påsken er «Å salige stund uten like». Den forteller at Jesus døde for oss, at han stod opp, og lever for at også vi skal få leve.

Å salige stund uten like,
Han lever, han lever ennu.
Han vandrer i seierens rike,
min sjel, hvorfor sørger da du?
Du søkte din trøst i den døde,
og dvelte ved gravnatten kun.
Så fikk du den levende møte
Å salige, salige stund.

Tekst: Johan Halmrast

Melodi: Kristian Wendelborg

Å salige stund uten like

Å salige stund uten like,
Han lever han lever ennu.
Han vandrer i seierens rike,
min sjel hvorfor sørger da du.
Han er ikke lenger i graven hvor bleknet til
døden han lå.
Jeg levende så han i haven og aldri så
skjønn jeg ham så.

Han lever, og jeg skal få bringe
hans venner det salige ord
Tenk, jeg som er ringest blant ringe,
den minste han kjenner på jord.
Tenk jeg skal hans hilsen frembære,
å kunne jeg synges det ut!
Mer kunne ei engler begjære enn gå med
så salig et bud

Min Påskesalme

Vi har snakket med noen i menigheten om de har en spesiell påskesalme som de kan dele med oss.

Sistemann er Øyvind Engedal:

Dette er en sang som har fulgt meg i mange, mange år, og som absolutt er blant mine favoritter.

Jeg synes denne sangen samler påskens budskap på en fantastisk måte.

Jesus gjorde alt for oss, det er bare å ta imot. Så kan vi legge oss ned ved korsets fot og si: **TAKK, JESUS.**

Jeg har en venn

Jeg har en venn som har gitt sitt liv for at jeg skal få leve.

Det finnes intet alternativ, det nytter ikke å streve,

Fordi jeg lever så milevidt i fra Guds vilje med livet mitt, fikk jeg dommen, slik lød den:

Du skal dømmes til døden!

Denne dommen er absolutt, og jeg kan ikke anke.

Men når jeg innser at alt er slutt har Gud en frelsende tanke:

Til jorden sender han Jesus som tar på seg både min skyld og dom,

Og når han drepes uskyldig, blir min dødsdom ugyldig.

Tenk jeg skal ikke dø fordi Jesus døde i stedet! All min dødsangst er nå forbi, den er byttet med glede.

Ja, Jesus hjelp meg å klart forstå at det livet jeg lever nå, Det er ditt liv alene, det er deg jeg skal tjene.

Tekst Vidar Kristensen, mel: Svensk folketone.

Barn

om påske

Denne gang har vi snakket med søskenflokkene Myrvold og de har litt ulike tanker om påske.

Først spør vi om hvorfor vi feirer påske, og her er søskenflokkene ganske så enig. Benjamin (10) sier at det er fordi Jesus døde på korset, og Mari (8) følger opp med å si at Jesus stod opp igjen fra korset også. Isak (6) har enda flere tanker om hvorfor vi feirer påske. Vi får godteri og feirer fordi påskeharen kommer. Men også han kommer til konklusjonen at Jesus døde og stod opp på korset!

Når vi spør om hva de tenker om det som skjedde i påsken synes Benjamin det er kjempebra for oss mennesker. Mari synes det er trist for Jesus og litt trist for oss også, men så døden Jesus jo og stod opp igjen! Isak synes det var litt greit at Jesus døde, for da kan noen

komme til himmelen, og det må vi jo være helt enig med ham i.

Det Benjamin liker godt med påsken er at alle kan samles og ha fri. Man kan snakke om Jesus, syngesanger og være ute og leke i snøen. Mari liker at Jesus stod opp igjen og at vi kan lete etter påskeegg, mens Isak synes det er gøy å få egg av påskeharen, være på hytta og renne på akebrett.

Vi takker de tre flott barna for praten, og håper de får ei flott påske både med Jesus-fortellinger, påskeegg og masse kos!

GOD PÅSKE!

SigneIill Granås

Menighetsprotokoll

Vi trenger at flere av dere stiller til tjeneste

Flere av våre diakoner har tjent ferdig sin periode og vel så det, og gikk ut av diakonitjenesten sin 1.mars 2021. Vi ønsker å takke (i alfabetisk rekkefølge) Inger Bente Sund, Kjetil Urdal, Liv Tone Rystad, Marthe Harket og Terje Kirkebø for trofast og vel utført tjeneste!

Vi har derfor behov for at noen andre i fellesskapet stiller til tjeneste! Å være diakon betyr at du er en tjener – for fellesskapet. Hos oss har diakonene ulikt ansvar, ut fra hvilket av våre fire tjenesteområder de tjener i. Man kan gjøre tjeneste innenfor disse områdene også uten å være diakon, men området er diakonenes ansvar.

OMSORGSDIAKONI

Planlegge, tilrettelegge og gjennomføre medmenneskelig omsorg for menighetens medlemmer, og stimulere til tiltak for forskjellige målgrupper i nær dialog med omsorgsarbeider Elisa Heiseldal.

PRAKTISK TILRETTELEGGING

Sørge for fungerende rutiner for orden og ryddighet i lokalene våre, tilrettelegging for arrangementer og forberedelser av de praktiske sidene før, under og etter nattverd, dåp, bryllup og gravferd. Diakonene trenger ikke gjøre alt det praktiske selv, men legge til rette og sørge for at det blir gjort.

EIENDOMSFORVALTNING

Ansvar for vedlikehold av kirkebygg, bidra i utarbeidelse av drifts-, vedlikeholds- og investeringsbudsjett, arrangere dugnader, bidra i leverandøravtaler, renholds- og vaktmestertjenester i nær dialog med administrasjonen.

ØKONOMISTYRING

Har et overordnet ansvar for økonomistyringen i menigheten. Dette søkes ivaretatt i nær dialog med eldsteråd og administrasjonen. Utarbeider forslag til årsbudsjett og behandler periode- og årsregnskap i samarbeid med daglig leder og regnskapsfører.

Å være diakon er en viktig og nyttig oppgave for fellesskapet, hvor man ikke skal tjene alene, men

sammen med andre. Diakonitjenesten er en tjeneste du kan være med å forme, og er en god måte å ha innflytelse i menighetens arbeid. Ta kontakt om du ønsker å bidra inn i et eller flere av disse tjenesteområdene, enten som diakon eller som «vanlig» frivillig. Du finner kontakinformasjon på siden med «Ansatte og ledere» lenger bak i bladet.

ØKONOMI

Grunnet pandemien har vi ikke hatt mulighet til å samle Menighetsmøtet for å vedta budsjett for 2021. Menighetsrådet har likevel et budsjettforslag vi styrer etter. Vi har ingen større utgifter utover den vanlige driften, med unntak av posten for konfirmantarbeid, som er betraktelig høyere enn fjorårets, og havner på 300.000! Som artikkelen fra konfirmantarbeidet i dette bladet sier, har vi i år fått svært mange av konfirmantene i bygda, og dette er et ansvar vi ikke tar lett på. Ekstraordinære gaver til dette arbeidet blir derfor høyt verdsatt!

Nå som vi ikke kan samles på søndagene, blir det heller ingen inntekt fra kollekt til misjonsarbeidet.

En usikkerhet i budsjetteringsarbeidet som gjelder alle landets frimenigheter er den nye forskriften for tilskudd til trossamfunn, som trådte i kraft fra 01.01.2021. Kort fortalt fører den til at frimenighetene i kommunen ikke får det økte tilskuddet vi hadde forventet basert på den kommunale støtten Den Norske Kirke får til bygging av ny kirke. Kommunale tilskudd skal nemlig jevnes ut på landsnivå fra nå av. Dette følger vi tett, og søker å finne ut hva det betyr for oss i praksis.

Misjonsmessa høsten 2020 kunne ikke arrangeres som normalt, og fikk også inn et lavere beløp enn budsjettet. Dette tapet, som var koronarelatert, var vi heldige å få dekket av Lotteri- og stiftelses-tilsynet, slik at vi kunne gi det vi skulle til frikirken misjonsarbeid.

DØPTE

Bernard Svendsen

Døpt 06.12.2020

Foreldre: Linn-Hege og Daniel Svendsen

Vekstgrupper

Det står at vi må få en Ånd som gir visdom og åpenbaring, så vi lærer Gud å kjenne.

Ja, Gud åpenbarer seg fremdeles og Han åpner våre hjertes øyne, så vi får se det håp Han har kalt oss til, slik at vi kan forstå hvor rik og herlig Hans arv er for oss.

Åpenbaringene kommer ofte i forbindelse med Guds ord og i det fellesskap vi har som kristne. Derfor trenger vi å møtes med den hensikt at vi lærer Jesus bedre å kjenne.

Vi husker historien om de som senka senga gjennom taket for at en venn skulle komme i nærkontakt med Jesus.

Sånn er det fremdeles. Vi trenger noen til å bære oss inn til Jesus slik at Han, Jesus, får berøre oss. Kan jeg være en bærer?

I dag er det mellom 120 og 150 som har tilhørighet i en vekstgruppe eller bibelgruppe, men: Det kommer mange unge til menigheten som trenger å lære Jesus å kjenne. I år er det 49 konfirmanter som etter konfirmasjonen trenger et mindre fellesskap hvor Guds ord og bønn deles og hvor Jesus åpenbarer seg. Menigheten vil gi alle som kommer til Vennesla Frikirke mulig-

het til å bli med i en slik gruppe. Kanskje er det noen unge som trenger deg? En som vil være sammen med dem hver fjortende dag, ha fellelskap, lese i Bibelen og be sammen. «Ja, men jeg er for gammel...» Er du sikker? Tenk å få være sammen med ungdommene og lære de å kjenne? Tenk å få være en åndelig far eller mor? Tenk deg en gruppe med sju ungdommer på 16 til 18 år og en leder på 20 år. Da er det behov for en voksen leder sammen med den unge lederen. «Men, jeg kan jo ikke forkynne Guds Ord», tenker du. Nei, det er kanskje ikke det du skal. Men du skal være en som passer på at det blir gruppe, en som passer på at det prates sammen om troen og at det blir tid til bønn. I det fellesskapet møter de Jesus som selv berører og gir en Ånd som viser vei i livet.

Vi vil utfordre noen til å bli ledere i grupper for dagens ungdommer. Meld deg til tjeneste om du kjenner at «dette kan være noe for meg».

Det vil bli gitt opplæring, kurs for gruppeledere tre kvelder når smittevernreglene tillater det og forhåpentligvis før høsten.

Hilsen vekstgruppelederne, Elisa, Ellen og Ove

I går, i dag i morgen

Det er to ting mange er opptatt av i disse dager: virus og kuldegrader.

Det første har medført en unntakslignende tilstand på så mange områder, også i menigheten vår. Ikke siden krigen har det vært så stille i kirkerommet. Det er rart å tenke på at helt siden den første frikirka blei bygd i 1915 har det vært møter og samlinger av unge og gamle, hver uke og opptil flere ganger i uka. Folk har møttes, sett hverandre, hilst, vært sammen om gode opplevelser, hørt evangeliet forkynt, sunget salmer, og kjent på en følelse av at dette gir mening, dette er viktig for meg. Selv har jeg vært der siden midten av sekstitallet. Hvor mange samlinger det har blitt aner jeg ikke, men det er mange.

Hva har det gitt meg?

For det første en tro, for det andre en utvidet familie av mennesker jeg er glad i, og som jeg vet også er glad i meg. Begge deler er jeg svært takknemlig for.

I dag er det stille på disse områdene. Jeg verken hører forkynnelse, synger salmer eller prater med storfamilien. Det er rett og slett trist, men til å leve med fordi jeg tror det er forbigående. Det normale kommer tilbake!

Men jeg savner det. Heldigvis. Jeg savner sangen, musikken, trommer, gitarer, piano, orgel, hele pakka. Jeg savner barna, de unge, pastorene, livet, praten under kirkekaffen.

Derfor sier jeg til meg selv: hold ut i løpet, og vaksiner deg så fort du får anledning.

Til dere andre vil jeg si: jeg skal være der når kirka igjen åpner dørene. Så håper jeg du også er der, det blir fint og komme sammen igjen.

Det andre vi er opptatt av er kuldegrader.

I skrivende stund er det minus 25 utenfor hytta på Hovden. Det er rett og slett iskaldt.

I peisen rasker jeg sammen glørne, og med ett blusser flammene opp. Det kan bli bål av gamle glør, men de må raskes sammen.

Det er litt kaldt i fellesskapet vårt nå, med lang avstand mellom oss, men snart kommer vi sammen igjen, og da blusser flammene opp igjen. Inntil da holder jeg liv i mi glo ved hjelp av ord og bønn.

Fellesskap er utrolig viktig for alle mennesker. Følelsen av å høre til, være del av noe, hvor jeg både gir og får, har stor verdi i livene våre. Menigheten skal være et varmt sted.

Ikke alle opplever det, dessverre, men det må vi alle bidra til. Det er derfor vi er menighet.

Nå kommer sola for fullt her i vinterlandet.

Temperaturen stiger 10 grader i løpet av kort tid.

No livnar det i lundar, no lauvast det i li, den heile skapning stundar, no fram til sumars tid.

Det blir bedre!

John Terje Runes

FrIMAT

Hermod Førde, leder av FriMAT i Vennesla Frikirke, forteller:

«Arbeidet ble startet i Kristiansand frikirke. I Vennesla var det et initiativ fra leder i Frivillighetsentralen og enkeltpersoner i menigheten som førte til oppstart også hos oss. Vi har siden det hatt godt samarbeid med Frivilligsentralen, noe begge organisasjoner har nytt godt av.

Årsak til oppstart var å ha en plattform for å nå ut med hjelp til trengende i Vennesla.

Det har vært svært mange forskjellige folk med på FriMAT.

Etter seksårs drift, har det blitt en god stabil gjeng.

Det er ca. 15 personer som pakker maten.

Med innhenting og utkjøring, er det ca. 20 faste sjåførere.

Det er en formidabel innsats som legges ned av hver enkelt! Noen er med opptil 3 dager hver uke, andre hver 4. uke.

Sissel Saunes og Bjørg Johansen er ansvarlig for hver sin pakke-gjeng.

David Benitez har ansvar for sjåførene.

Arne Førde er altmulig-mann.

Vi får mat fra Matsentralen Sør, fire bakerier i Vennesla/Mosby, og sju butikker i Vennesla.

Det samarbeides med flere instanser for å avgjøre hvem som trenger mat fra oss.

Forskjellige kommunale instanser (NAV, psykisk helse, oppfølgingstjenesten/rusomsorgen, Frivilligsentralen) er flinke til å formidle

kontakt til oss fra dem de ser har behov. Behov har også blitt meldt fra politi og leger. Disse instansene setter veldig pris på tilbudet og samarbeidet vårt!

Jungeltelegrafene er en god ting i vår sammenheng. Dersom det meldes behov fra enkeltpersoner, vil jeg alltid ha en samtale med dem i forkant, for å forsøke å avdekke behov/ønske, og ellers ha en god dialog med vedkommende.

Behovet er i de aller fleste tilfeller åpenbart. Mottakers samvittighet, og terskelen for å motta denne typen hjelp, er ofte målestokk god nok.

For enkelte er FriMAT avgjørende for at helga skal bli god.

"Nå var det godt du kom, kjøleskapet er

tomt", og "nå kommer godsakene!" er ord som er brukt.

Ellers får jeg jevnlig svært takknemlige tilbakemeldinger fra mottakerne.

De som følger opp noen av mottakerne til daglig, uttrykker også stor takknemlighet for å se at de får mat.

Det dukker stadig opp "akutte" behov utenom fredager, som er dagen vi deler ut mat. Da er det lett og stille opp og være behjelpelig med det som trengs, der og da.

Vi har alltid mat på frys.

FriMAT betyr mye for mottakerne. Det betyr også veldig mye for oss som er med og gjør jobben der. Samholdet er unik! Det har blitt et høydepunkt i uka for mange av oss som er der. Det er ei gruppe (forts neste side)

(fortsett fra forrige side) sammensatt av mennesker med svært forskjellig bakgrunn. Å se hvor godt man kan fungere sammen, når alle får ansvar og kjenner seg ønsket i fellesskapet, er spennende. Jeg er ubeskrivelig stolt og takknemlig for å være med på arbeidet sammen med denne fantastiske gjengen.

FriMAT er godt innarbeidet, og viktig for Venesla kommune.

Etter 12. mars 2020, da landet stengte ned, ble det mye usikkerhet, på mange områder, så også for FriMAT.

Vi måtte hoppe over ei uke med levering av FriMAT, før vi fikk klarsignal fra kommuneoverlegen til å gjennomføre utdeling av mat, på sikrest mulig måte.

Dagens drift av FriMAT er fortsatt preget av tiltak i forbindelse med covid-19, men det fungerer utmerket, takket være fleksible og svært positive medarbeidere.

FriMAT har uante ringvirkninger, og gir følelsen av å utføre kristendom i praksis.

Potensialet til å nå ut på en god måte til dem vi ellers kanskje ikke hadde fått kontakt med, er stort. Både ved at flere kommer innom kirka, og kjenner at de blir godt mottatt, men også ved at vi bringer maten til dem som har vansker med nettopp å komme seg til kirka. Hva gir vel en bedre følelse, enn å være med på å bringe velsignelse?

Som vi ser, er det mange mennesker med i FriMAT, men der er fortsatt behov:

Vi trenger fortsatt minst én person til, som kan være med i et styre, og som kan bistå i ledelsen av arbeidet. Vi må fortsette å be om at den rette personen skal dukke opp, og at arbeidet skal videreutvikles. I kjærlighet, og etter Guds vilje.

Bildet over: Lille 3-årige Joanna var veldig syk, men ved hjelp av flyet kom hun seg fra landsbyen til sykehuset i Nampula, og livet hennes ble reddet.

Bildet over: Hele teamet vårt og familiene deres samlet til julefest

Hilsen fra David, Gerd og Annie LePoidevin

Gerd LePoidevin (født Rysstad) er en av våre menighetslemmer som bor i Afrika, hvor hun og mannen David driver hjelpearbeid i Mosambik. De er blant dem vi støtter ved å be for dem og arbeidet deres. Vi fikk en hilsen fra dem tidlig i februar, som vi her deler med dere.

Vi håper dere har det bra der dere er! Dere har visst fint og kaldt vintervær nå, og kanskje dere har noen muligheter til å nyte det så lenge det varer. Vi er midt i regntida her i Nampula, og vi er takknemlige for at regnet endelig kom i februar, noe forsinket. Forsinkelsen gjorde seg utslag i at mange som hadde plantet i åkrene sine nå mister den avlingen, men de fleste plantet håpefullt på nytt

tidlig i februar.

Det er stort å kunne stå sammen med dere i det viktige arbeidet her i Mosambik, hvor vi jobber med å gi håp og hjelp til mange som trenger akkurat det. Noen ganger går det trått, og hverdagen er både krevende og utfordrende. Andre dager kjenner vi på den store gleden av å se at det vi gjør her faktisk kan bety forskjellen mellom liv og død for folk. Det er oppmuntrende å vite om deres aktive engasjement i forbønn for dette arbeidet, og vi takker dere for det!

Vi håper på Norgestur senest til sommeren, og da hadde det vært fint å få hilsen på dere igjen!

Masse hilsen fra
David, Gerd og Annie LePoidevin

49 Rekord-år i Vennesla konfi

Ei helg i fjor vår la vi ut påmeldingsskjema til vårt konfirmantopplegg på nettsiden. Medlemsoversikten talte sju ungdommer på kullet, så vi regnet med minst sju, og håpte på noen ekstra. Mandag morgen sjekket jeg om det var kommet noen påmeldinger, og fikk sjokk! Dette måtte være feil! Noen måtte ha meldt seg på dobbelt eller trippelt! Men, nei, det var allerede et stort antall påmeldinger etter bare ei helg.

Da sommeren var over og vi startet opp møtte vi 48 flotte ungdommer. Da tangerte vi Norgesrekorden for frikirken. Ikke at det betyr noe, selvsagt, men jeg innrømmer at det følte godt da vi fikk inn en siste konfirmant utpå høsten, slik at vi nå er rekordholder med 49 konfirmanter!

Spøk til side: Med så mange konfirmanter kunne vi valgt å slå oss selv på brystet og tro at det var vår egen fortrefelighet som har gitt oss alle disse ungdommene. Vi velger heller å si at i år er det vår tur til å kjøre et stort kull, og være oss bevisst vårt ansvar. Vi vet at det svinger veldig fra år til år hvilken menighet bygdas ungdommer velger å konfirmere seg i, og i år valgte mange oss. For å skjytte dette ansvaret gjorde vi flere grep.

Det ene vi gjorde var å velge et nytt konfirmantopplegg som heter «Smak og se». Det hjelper oss å nå målet med konfirmasjonsarbeidet, som er å gjøre verdifulle ungdommer til stadig mer bevisste etterfølgere av Jesus Kristus og

hjelpe dem å sette retning på livene sine.

Det andre vi gjorde var å invitere og utfordre folk til tjeneste som konfirmantledere. Det var god oppslutning og vi har et fantastisk team av ungdommer og voksne som har dedikert seg til denne oppgaven.

Det tredje vi gjorde var å omslutte alle konfirmantene og deres familier i bønn. Flere av menighetens bønnemennesker fikk kort med bilder og navn på konfirmantene de skal be for gjennom året. Før sommerferien var dette på plass, så de allerede da kom under omsorgsfull forbønn.

I september startet vi med undervisning og gruppesamtaler annenhver torsdag. Konfirmantene er delt inn i sju grupper, med hver sine ledere. Her får de snakket videre om temaet og det de ellers måtte ha behov for, de lærer å be og å slå opp i Bibelen. Hver konfirmant har fått sin egen selvvalgte Bibel.

Annenhver fredag deltar de på Frik, som er et ungdomsarrangement i frikirken. Der bidrar noen av konfirmantforeldrene hver sine ganger med praktiske oppgaver, kiosk og rydding.

Vi var spente på hvor mye c-19 ville ødelegge for arbeidet, men vi har vært ganske heldige, og kun gått glipp av to samlinger. Dessverre utgikk en helgetur til Hovden, som skulle vært i starten av mars.

Frikirke, med

konfirmanter!

STØTT ARBEIDET

Vi opplever dette som et viktig arbeid, faktisk er det et av de største arbeidene våre i år. Vi takker for alle som bidrar med forbønn for arbeidet. Menigheten har alltid hatt som praksis å bære størsteparten av de økonomiske utgiftene til konfirmantarbeidet, slik også for årets konfirmanter. Selv om hver konfirmant betaler kr 2.500 i egenandel, blir utgiftene betraktelig større enn tidligere år grunnet det store antallet.

Om du vil være med å støtte dette arbeidet økonomisk, setter vi stor pris på om du setter inn gaver på 3100.08.11400 eller gir via Vipps til 4700.

Merk gjerne gaven «Konfirmanter».

Dette er årets konfirmanter

Adeline Lykkås Dyrøy

Andrea M Lian

Elise Lill Vik

Hanna Langeland

Kamilla Mykland

Malin Lindgren

Marit Urdal

Sandra Baardsen

Thilla Østebo

Catalina Fjellestad

Celina Fjermeros

Gabriela Anton

Kristine Bakken Olsen

Rebecka Buhagen

Sonya Tenney

Tilly Lunde-Røysland

Julie Josdal Tveiten

Leah Øen

Malin Frigstad

Martelene Kili

Vilde Arstad Bakken

Alic Andrea Tveiten

Anne Omestad Wehus

Julie Omestad

Mathea Rosfjord Bronebakk

Thea Homme Johansen

Caroline Brunvatne

Hannah Bentsen Harildstad

Johanna Løvdal Frantzen

Malin Domingos

Sofie H. Sørensen

Tiffany San Martin

Andreas Eriksen

Andreas Urdal

Eskil Emil Iversen Møllen

Jørgen Paulsen

Linus Kinn

Niclas Eggen

Paul Thristan Villoro

Sebastian Kjevik Andersen

Sebastian Larsen

Sindre Steinsland Bjelland

Alexander Gladstad

David Emmanuel Hildebrandt

Dennis Glatved-Prahl Myrvold

Jens Ruenes

Jonathan Kimestad Karlsen

Leo Askedal

Patrick Guttormsen Johannesen

Hilsen Tor Michal Kinn

Ansatte og ledere

i Vennesla Frikirke

ANSATTE

Tor Michal Kinn, pastor/daglig leder

tlf 936 57 800

Geir Ove Bakken, pastor

tlf 975 81 005

Thomas Fagervik, musikkarbeider

tlf 977 58 100

Elisa Heiseldal, omsorgsarbeider

tlf 991 63 008

Ingar L. Alheim, vaktmester

tlf 901 93 323

Patryscja Jocz, renholder

tlf 405 81 460

Jenny Østevik, ettåring 2020/2021

ELDSTERÅD

Kristin R. Lie (leder)

tlf 911 61 563

Harald Lunden (nestformann)

Tor Michal Kinn (pastor/daglig leder)

Geir Ove Bakken (pastor)

Rolf Bjarne Eriksen

Kjetil Løyning

DIAKONRÅDETS MEDLEMMER

Frode Vethrus

Elin Førde

Monica Jortveit

Torstein Jortveit

Yngvar Udø

Alfred Voreland

Kontaktpersoner ansvarsområder:

Bygg: Frode Vethrus 994 00 635

Økonomi: Torstein Jortveit, tlf. 913

10 787 torstein@hunsfosbygg.no

Omsorg/ praktisk tilrettelegging:

Elin Førde, tlf. 916 18 301

elinforde@hotmail.com

MENIGHETENS KASSERER

Lundens Regnskapservice AS

Veldig flott om kontoret/andre

bruker de ulike kontaktpersonene.

Dette for å lette arbeidet for leder og man slipper å gå via unødvendige ledd.

KONTORTID

Kontoret er vanligvis åpent tirsdager

og torsdager kl 10-12, og de

ansatte vil som regel være enkle å

få kontakt med på telefon i denne

perioden. Om du ønsker å treffe en

spesiell i staben, anbefaler vi å sende

en melding eller ringe i forkant

for å høre at vedkommende er til-

stede, og når det passer.

REDAKSJONSKOMITÉ

MENIGHETSNYTT

Leder: Inger Helene Engedal

tlf. 415 14 429

ingerheleneengedal36@gmail.com

Kjetil Løyning, tlf 934 82 215,

kjetil.loyning@gmail.com

Signelill Granås, tlf 99105830

sigranas@online.no

Grafisk: eplehagen.no

Forsidebilde: Jon Østby

I dette nummeret av Menighetsnytt har du lest om ulike virkegrener og arbeidsfelt vi har i menigheten. Det er mange flotte og engasjerte mennesker med, men vi har behov for flere. Kanskje du finner en plass hvor nettopp DU kan være med?

Det er behov for flere diakoner og diakonmedhjelpere

Minicompagniet trenger en som er glad i barn og musikk til å ta over etter dagens leder (Thomas Fagervik har ansvar for det musikalske).

FRIMAT trenger en person i styret

Flere ledere i grupper for ungdommene

Økonomisk støtte til konfirmantarbeidet

Vil du støtte vårt arbeid med en ekstra gave?

Vipps til 4700 eller sett inn på kontonummer 3100.08.11400.

venneslafrikirke.no/bidra/